

РЕШЕНИЕ

№ 7190

гр. София, 28.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,
в публично заседание на 08.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **3847** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 118, ал. 1 и 3 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на Л. В. В., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], ет.5, ап.22, подадена чрез пълномощника адв. Т. /САК/, против Решение № 1040-21-259 от 28.03.2022 г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт – С.-град, в частта, с която е потвърдено разпореждане №РВ-3-21-01065504/31.01.2022г. на длъжностно лице по реда на чл.114, ал.3 от КСО и е оставена бе уважение жалба вх.№1012-21-342 на Л. В. В. като неоснователна.

В жалбата се съдържат оплаквания за постановяване на решението, в оспорената му част при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с приложимия материалния закон и несъответствие с целта на закона. Посочва се, че с решението е прието за основателно възражението за изтекла 5-годишна давност за сумата от 6 756,88лв., но останалата част от жалбата е определена като неоснователна. Неправилно и необосновано решаващият административен орган - директорът на ТП на НОИ С.-град, е приел, че са налице предпоставките, визирани от разпоредбата на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, предвиждаща възстановяване на добросъвестно получени от лицата суми за осигурителни плащания при представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на

правото, размера и срока на изплащане. Намира констатациите на административния орган по отношение работодателя „Вип трейд“ ЕООД, че не извършва стопанска дейност от 24.08.2015г. до 06.06.2018г. за немотивирани. В подкрепа на това по преписката са приложени доказателства – заповед за прекратяване трудово правоотношение, УП-2 и трудова книжка, които доказват обратното твърдение. Счита, че В. реално е изпълнявала трудова дейност, което прави предпоставките за наличие на осигурително правоотношение, имайки качество на осигурено лице, отговаря на кумулативно предвидените предпоставки по чл.40, ал.1 и 3 и чл.50, ал.1 от КСО. Според жалбоподателя доводите в оспореното решение са свързани с действия, предприемани от осигурителя, които не доказват, че В. не е извършвала трудова дейност. Жалбоподателката също така изпълнява законовите предпоставки за получаване обезщетение за общо заболяване и майчинство, тъй като е осигурена към момента на настъпване на осигурителното събитие и има най-малко 12 месеца осигурителен стаж като осигурено лице за всички осигурени социални рискове за всички осигурени социални рискове без трудова злополука, професионална болест и безработица или за всички осигурени социални рискове без безработица. По изложените в жалбата съображения намира, че не са налице предпоставки, обуславящи възстановяването на непогасените по давност обезщетения и е отправено искане да бъде отменено оспореното решение, в частта на потвърденото с него разпореждане и съдът да върне преписката на административния орган за ново разглеждане. В съдебно заседание от 08.11.22г. и в представено и прието по делото писмено становище жалбоподателката се явява лично и с пълномощник, като излага доводи по същество. Претендират се разноси по списък, представляващи заплатена държавна такса и заплатен адвокатски хонорар. След приключване съдебното дирене е депозирано същото становище с новопредставени към доказателства, които не следва да бъдат приобщавани по делото. В дадения от съда срок пълномощникът е депозирал писмени бележки по същество с наведени аргументи, че нередностите от страна на осигурителя не следва да влияят на осигуреното лице, което в случая е действало добросъвестно и е изпълнявало задълженията си по трудовия договор.

Ответникът по жалбата – Директор на ТП на НОИ – С.-град, редовно и своевременно призован за съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата, като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. В съдебно заседание са наведени подробни съображения във връзка с правилността на изложените в оспореното решение на директора на ТП на НОИ С.-град мотиви, които се поддържат изцяло. Твърди се, че с оглед доказателствата, събрани както в хода на съдебното, така и в хода на административното производство, безспорно се установява липсата на осъществявана търговска дейност от страна на „Вип Трейд“ ЕООД за периода 24.08.2015г.-06.06.2018г., което от своя страна водело и до обосновавания извод за фактическата липса на полагаан труд от страна на работниците в дружеството, и в частност от В.. Поддържа, че липсват годни доказателства, с които оспорващата страна да докаже изложените в жалбата аргументи. От приетото заключение по назначената СГЕ се установява по категоричен начин, че представените трудово-правни документи, въз основа на които се твърди полагаането на труд, са неавтентични, тъй като не са подписани от лицето, имащо право да представлява осигурителя. Налице са всички законови основания по издаване на процесното решение от Директора на ТП на НОИ С.-град, поради което моли съда да го потвърди

като законосъобразен административен акт. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Въз основа на съвкупната преценка на представените по делото доказателства, съдът приема за установено следното от фактическа страна:

Между страните няма спор, че от „Вип Трейд“ ЕООД за Л. В. В. са представени Приложение №15 /към чл.3, ал.2 от Наредба за изчисляване и изплащане на паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване /НИИПОПДОО/ – в сила до 01.01.2016г. с данни относно правото на парично обезщетение на лицето по болнични листове с № E20153346981 и №E20153679453 за период на временна неработоспособност от 09.11.15г. до 11.01.16г. вкл; Удостоверение Приложение №9 /към чл.8, ал.1 от Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване – НПОПДОО в сила от 01.01.2016г. с данни относно правото на парично обезщетение по болнични листове с №E20164997005, №E20165247765 и №E20164503917 за период на временна неработоспособност от 01.03.16г. до 13.07.16г. вкл; №E20167764987 за периода от 20.02.17г. до 02.03.17г. вкл.; №E-20167765158 и №E20178344027 за периода от 20.06.17г. до 07.07.17г. вкл.; №E20170984923 за периода от 25.09.17г. до 06.10.17г.вкл; №E20180512512 за периода от 05.02.18г. до 16.02.18г.вкл.; №E20180774271 за периода от 12.03.18г. до 23.03.18г.; №E20180774396 за периода 16.04.18г. до 27.04.18г. вкл., както и Удостоверение приложение № 10 към чл.9, ал.1 от НПОПДОО с данни относно правото на лицето за парично обезщетение за бременност и раждане на осн. чл.50 и чл.51 от КСО, считано от 14.07.16г. С оглед подадените от „Вип Трейд“ ЕООД в Регистъра на осигурените лица данни по чл.5, ал.4 от КСО за лицето по реда на описаните по-горе наредби, на Л. В. било изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност в общ размер от 9 445,17лв. След извършена проверка на разходите на ДОО на В. трейд ЕООД е изготвен Констативен протокол от 20.10.21г. и са издадени задължителни предписания №ЗД-1-21-01020446/20.10.2021г. дружеството, като осигурител да заличи подадените данни по чл.5, ал.4 от КСО за поименно изброени лица, в т.ч. и В.. С оглед заличените релевантни данни по чл.5, ал.4 от КСО по отношение В. е прието, че лицето не се явява осигурено лице по смисъла на КСО и с Разпореждане №РВ-3-[ЕГН]/31.01.22г. е постановено да възстанови добросъвестно получено ПОВН за периода от 09.11.15г. до 27.04.2018г. в размер 9445,17лв. За да постаови горното е прието, че по данни от регистъра на трудовите договори от „Вип Трейд“ ЕООД е подадено уведомление за сключен с Л. В. безсрочен трудов договор на дата 26.08.2015г. на длъжност „билкоберач“. Същият договор бил прекратен на 01.05.2018г.

В хода на извършена проверка от контролните органи на ТП на НОИ С.-град е установено, че „Вип трейд“ ООД е регистрирано с Решение №369 от 14.02.2007г. на Пазарджишкия окръжен съд по ф.д. 169/2007г. със съдружници и управляващи А. Д. и Ц. М. със седалище и адрес на управление [населено място]. Дружеството е преобразувано в ЕООД с управител и едноличен собственик на капитала М. С., съгласно вписване от 02.10.12г. в ТР при АВ. А считано от 07.05.2015г. едноличен собственик на капитала на „Вип Трейд“ ЕООД е Е. А. А., съгласно извършено

вписване в ТР при АВ от 07.05.2015г.

Въз основа на Заповед №ЗР-5-21-01012859 от 02.07.2020 г. на ръководителя на контрола на разходите на ДОО за извършване на проверка на дружеството по седалището му в [населено място], [улица], вх.А, ап.6 е посетено двукратно от контролните органи на ТП на НОИ С.-град, за същото свидетелстват съставените 2 бр. протоколи от 01.09.20г. и от 17.03.21г. /л.71 гръб и л.72/.

За изясняване фактичката ситуация е поискано съдействие от ТД на НАП С.-град за предприемане действия по реда на ДОПК, като в получен отговор от 09.07.2020г. /л.75/ с приложения към него ТП на НОИ С.-град е уведомено, че по данни на ИС на НАП за дружеството има данни за подадена годишна данъчна декларация по чл.92 от ЗКПО за финансовата 2016г. с отрицателна финансова загуба в размер 88773,51лв, за 2015г, 2017г. и 2018г. няма данни за подадени годишни данъчни декларации по чл.92 от ЗКПО, като данните в регистъра на осигурените лица след 2015г. са подавани по електронен път чрез съответно заявление от Е. А. А. и от В. Н. П. – починало лице. Констатирани са данъчно-осигурителни задължение на дружеството, за което е образувано и изпълнително дело №16005281/16г.

Извършена е проверка в ТР за публикувани ГФО за извършваната дейност от дружеството за периода 2014-2020г., от която е установено, че такива годишни отчети не са подавани.

За изясняване на факти и обстоятелства, свързани с възникването на осигуряване по смисъла на чл.10, ал.1 от КСО и §1, т.3 о ДР на КСО контролните органи на ТП на НОИ С. –град отправят искания за събиране на сведения и пояснения по реда на чл.44-46 от АПК до наетите по трудови правоотношения лица в дружеството „Вип Трейд“ ЕООД, в това число и до Л. В., като лицето не се е явило и не е дало сведения за положен труд в дружеството.

С оглед на така установените факти е прието, че за времето от 24.08.2015г. до 06.06.2018г. „Вип Трейд“ ЕООД не е извършвало стопанска дейност по смисъла на ТЗ, която да предполага наемането на лица по трудов договор за нейното осъществяване, не са установени и данни за реализирани приходи от търговка дейност на проверяваното дружество, които да обуславят изплащане на лицата, за които са подавани данни в регистъра на осигурените лица, на възнаграждения в размери, близки или равни на максималния осигурителен доход.

За резултатите от извършената проверка ДОО на "Вип Трейд" ЕООД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] вх.А, ап.6 при осъществяване на контрол по спазване на осигурителното законодателство, от страна на контролните органи при ТП на НОИ С.-град е съставен констативен протокол №КВ-5-21-0100421 от 20.10.2021 г. /л. 60 – 62/. Проверката е въз основа на постъпил сигнал и по повод възникнало съмнение за нарушение на осигурителното законодателство и произтичащи от това злоупотреби със средства от ДОО, като провеждането и реализирането на същата е основано на чл. 108 от КСО, във връзка със заповед №ЗР-5-21-01012859 от 02.07.2020 г. на ръководител на контрола по

разходите в ТП на НОИ С.-град /л. 71/, последната издадена на основание чл. 29, ал. 1 от "Инструкция № 1 от 3.04.2015 г. за реда и начина за осъществяване на контролно-ревизионна дейност от контролните органи на Националния осигурителен институт" Съгласно протокола е прието, че лицата, за които са подадени данни по чл.5, ал.4, т.1 от КСО, в това число и за В., не са осигурени по смисъла на осигурителното законодателство, в този смисъл осигурителните вноски са недължими, тъй като не са възникнали осигурителни правоотношения.

Въз основа констатациите от проверката на осн. чл.108, ал.1, т.3 от КСО са издадени задължителни предписания №ЗД-1-21-01020446/20.10.2021г. /л.63/ за заличаване на подадените от осигурителя данни по чл.5, ал.4 от КСО за периода от 24.08.2015г. до 06.06.2018г. за всички лица, включително и за жалбоподателката. Предписанията са получени лично от управителя и едноличен собственик на капитала на дружеството, сред извършено преобразуване на ТД, осъществено с вписване от 07.05.2015г. в ТР при АВ – Е. А. А. на дата 05.11.2021г., видно от известие за доставяне на л.66 от делото. В отговор същите са върнати, придружени с обяснение от 16.11.2021г. /л.31/, като А. твърди, че не е управлявала дружеството, не е извършвала дейност в нея, не е подписвала офис документи, предвид което е и в невъзможност да изпълни предписанията.

След изтичане на срока за изпълнение на задължителните предписания, контролните органи на ТП на НОИ С.-град предприемат действия за служебно заличаване по реда на чл.4, ал.10, т.4 от Наредба № Н-13/17.12.2019г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица на подадените от „Вип Трейд“ ЕООД данни по чл.5, ал.4, т.1 от КСО за посочения период.

С Разпореждане №РВ-3-21-01065504/31.01.2022г. /л.55/ на Д. Я.-З. за ръководител на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ С.-град, съгласно Заповед №Ц1015-21-108/21.10.20г. на Ръководителя на ТП на НОИ, на осн. чл.114, ал.2, т.2 и чл.114, ал.3 от КСО е разпоредено лицето Л. В. В. да възстанови добросъвестно получените парично обезщетение поради общо заболяване, парично обезщетение за гледане на болен член от семейството и карантина, парично обезщетение при нетрудова злополука, парично обезщетение за бременност и раждане за периода от 09.11.2015г. до 27.04.2018г. в общ размер на 9445,17лв. във връзка с извършена проверка във В. Т. ЕООД ЕИК[ЕИК] и заличени данни по чл.5, ал.4 от КСО за периода от м.08.2015г. до м.05.2018г. вкл. за Л. В. В.. Разпореждането е връчено на 08.02.2022г. на член от семейството на лицето.

Срещу Разпореждането, на осн. чл.117, ал.2 от КСО е депозирана жалба /л.29-30/ до Ръководителя на ТП на НОИ С.-град в преклузивния срок, като със същата, съдържаща съображения, идентични с изложените в жалбата до съда, е отправено и възражение за изтекла 5-годишна погасителна давност на задълженията на В. .

С Решение №1040-21-259 от 28.03.2022г. на осн. чл.117, ал.3 от КСО Директорът на ТП на НОИ С.-град е приел за основателно възражението с жалба вх.№1012-21-342 от 23.02.2022г., подадена от Л. В. В. за изтекла 5-годишна погасителна давност на

задължението ѝ за периода от 09.11.2015г. до 31.12.2016г. по Разпореждане №РВ-3-21-01065504/31.01.2022г. на длъжностно лице по реда на чл.114, ал.3 от КСО при ТП на НОИ С.-град и да не се събира добросъвестно полученото от Л. В. В. парично обезщетение за временна неработоспособност в размер б 756,88 лв. за периода от 09.11.2015г. до 31.12.2016г. по Разпореждане №РВ-3-21-01065504/31.01.2022г. на длъжностно лице по реда на чл.114, ал.3 от КСО при ТП на НОИ С.-град. В останалата ѝ част жалбата на Л. В. В. срещу Разпореждане №РВ-3-21-01065504/31.01.2022г. на длъжностно лице по реда на чл.114, ал.3 от КСО при ТП на НОИ С.-град е оставена без уважение като неоснователна.

За да потвърди разпореждане РВ-3-21-01065504/31.01.2022г. на длъжностно лице по реда на чл.114, ал.3 от КСО при ТП на НОИ С.-град и да остави без уважение като неоснователна жалбата в останалата ѝ част, директорът на ТП на НОИ– С.- град е възприел изцяло мотивите, изложени в обжалвания административен акт, като е посочил нормативните предпоставки, определящи условията за възникване на осигуряването, неговото прекъсване и прекратяване, както и изискванията и редът за отпускането, изчисляването и изплащането на паричните обезщетения за временна неработоспособност. Посочени са и предпоставките за възстановяване на добросъвестно получени суми за осигурителни плащания в хипотезата на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО. Решаващият орган е приел за безспорно доказано, че за дружеството-осигурител - "Вип Трейд" ЕООД ЕИК[ЕИК], не е доказана извършвана от дружеството стопанска дейност за периода 24.08.2015г. до 06.06.2018г. и респективно осъществявана трудова дейност от наетите лица, за които са подавани данни по чл.5, ал.4 от КСО, в това число и Л. В. и е отхвърлил доводите в депозираната пред него по реда на чл. 117, ал. 1, т. 2, б. "д" жалба в тази ѝ част. В постановеното решение /л.25-27/ органът е приел, че липсват доказателства В. да е извършвала трудова дейност, за която е подлежала на осигуряване, като в този смисъл без правно основание са подавани данни в НАП и НОИ. В решението е възпроизведен основният мотив, послужил за постановяване на оспореното разпореждане – служебно заличените осигурителни данни, които по своето естество носят характера на нови данни, получени след изплащане на обезщетенията, и които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащането им, като това съображение е възприето за обосновано и законосъобразно.

Решение № 1040-21-259 от 28.03.2022 г. на директора на ТП на НОИ – С.-град е изпратено на жалбоподателя чрез пълномощник адв. Т. и получено на 31.03.2022 г., видно от приложената на л. 28 от делото обратна разписка.

На 14.04.2022г. е депозирана жалба от страна на Л. В. В. чрез пълномощник адв. Т. /САК/ срещу Решение №1040-21-259 от 28.03.2022г. в оспорената му част, видно от пощенско клеймо /л.24/. Същата е депозирана чрез Директора на ТП на НОИ С.-град с техен вх.№ 1012-21-624/20.04.2022г. до Административен съд София-град.

Представени и приети като доказателства по делото са документите, съдържащи се в административната преписка по издаване на оспореното решение и на потвърденото с него разпореждане на ръководителя на контрола по разходите на ДОО, при ТП на НОИ-С.-град, както и допълнително представените от страна на ответника документи в о.з. от 13.09.2022г, в т.ч. заповеди за компетентност и приложени с молбата по

оспорване истинността на документи – заповед за прекратяване на трудово правоотношение, удостоверения обр. УП-2 от 03.05.18г., №0 от 03.05.18г. №65 от 05.07.2018, издадени от „Вип Трейд“ ЕООД, извлечение от трудова книжка на Л. В. и документи, публично налични в ТР при АВ Договор за прехвърляне на дружествени дялове от 21.04.15г., Съгласие за приемане на управление и образец; от подписа по чл.141, ал.3 от ТЗ от Е. А. , нот. заверено на 21.04.15г. и Договор за възлагане на управление от същата дата. Прието като доказателство е и писмо от 16.11.2021г. от Е. А., което е фигурирало и първоначално в административната преписка, предоставена от административния орган.

От страна на жалбоподателя са представени и приети като доказателства по делото документите, придружаващи жалбата до АССГ като приложения към нея, представени с молба от 23.09.2022г. документи в оригинал – заповед за прекратяване на трудово правоотношение №004/01.05.2018г., удостоверение обр. УП-2 от 03.05.18г., №20 от 03.05.18г. и №65/05.07.18г. и трудова книжка.

По делото бе открито производство по реда на чл.193 от АПК и бе назначена СГЕ по отношение документите, представени от жалбоподателя, за които е поискано оспорване от ответната страна. С определение от 21.09.2022г. е назначено вещо лице по допуснатата експертиза. Изготвено е експертно заключение от 21.11.22г. от Д. В., което е прието от съда като неоспорено от страните по делото. Съгласно същото подписите, положени от името на Е. А. А. в Заповедта за прекратяване на трудовия договор, Удостоверение № УП -2 и извлечение от трудова книжка, не са положени от Е. А. А..

По делото бе допуснато и събирането на гласни доказателства, чрез разпит на свидетелите В. С. Г. като лице, работещо във фирмата. Свидетелят заявява, че работи във фирмата от 2015г. до 2018г., като надомната му работа е свързана с пакетиране на билки. Не се е разписвал на длъжностна характеристика и трудов договор на длъжност портиер. Разпитано е и лицето М. Т. отново като лице, работещо във фирмата. Свидетелят заявява, че работи във фирмата за периода от 2015г. до 2018г., като надомната му работа е свързана с пакетиране на билки. Заявява, че не се е разписвал на ведомост за заплата, както и че през целия период е заемал една и съща длъжност.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с направените в жалбата оплаквания, доводите и становищата на страните и като извърши цялостна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, намира за установено следното:

Оспорването, като направено от легитимирано лице с правен интерес, в законоустановения срок по чл. 118, ал. 1 от КСО и против акт, подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност, е процесуално допустимо.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Решение № 1040-21-259 от 28.03.2022 г., в оспорената му част, с която е оставена без уважение жалбата на Л. В. срещу Разпореждане №РВ-3-21-01065504/31.01.22г. на длъжностно лице по реда на чл. 114, ал.3 от КСО при ТП на НОИ С.-град /съгласно заповед №Ц1015-21-108 от 21.10.20г. – л.94/ е постановено от материално и териториално компетентния по смисъла на чл. 117, ал. 1, т. 2, б. "д" от КСО

административен орган - директор на ТП на НОИ – С.-град /съгласно Заповед №1712/17.08.2015г. на Управителя на НОИ –л.99/, в предвидената от закона писмена форма и съдържа фактическите и правни основания за неговото издаване, доколкото са изложени конкретни мотиви за упражненото административно правомощие от гл. т. посочването на конкретни съображения, обусловили формирания краен извод на решаващия орган. В действителност, директорът на ТП на НОИ-С.-град е подложил на преценка доказателствата по делото, като е подвел фактите и обстоятелствата под хипотезата на приложимите според него правни норми, за което съответно е изложил конкретни мотиви.

Съдът не установи допуснати в хода на административното производство по издаване на оспореното решение в потвърдената с него част разпореждане съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Административният орган е изпълнил задължението си по чл. 35 от АПК, а именно: да събере и обсъди всички относими за спора обстоятелства, както и да изясни всички факти от значение за случая. В тази връзка съдът отчита, че в провело се административно производство, завършило с издаване на разпореждане №РВ-3-21-01065504/31.01.22г. на длъжностно лице по реда на чл. 114, ал.3 от КСО при ТП на НОИ С.-град, което всъщност е предмет на проверка в потвърдената му част в развилото се контролно-отменителното производство по чл. 117 от КСО, са извършени достатъчно по обем и съдържание процесуални действия във връзка с изследването на основния спорен въпрос – упражнявал ли е реално жалбоподателят трудова дейност при "Вип Трейд" ЕООД за спорния период, респективно попада ли той в кръга на осигурените лица. Не може да не бъде отредено, че контролните органи при ТП на НОИ-С.-град са почерпили необходимата им информация от всички възможни източници, в т. ч. за действията си са уведомили и други компетентни държавни органи. Положени са процесуални усилия да бъде издирена цялата налична и относима данъчно-осигурителна и трудово-правна информация, счетоводни документи и фирмени книжа. В тази връзка е посетен офисът на дружеството, в който се предполага, че ще се намерят писмени доказателства. Контролните органи са събрали и достатъчно доказателства, досежно реалното извършване на търговска дейност от страна на дружеството. Налична е комуникация с вписания от 07.05.2015г. за управител на дружеството Е. А..

По отношение на съответствието с материалния закон:

Спорът по делото се концентрира до това налице ли са законовите предпоставки, регламентирани в нормата на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, за възстановяване на полученото от жалбоподателката парично обезщетение за временна неработоспособност, изплатено ѝ във връзка с издадените болнични листове Е20167764978 за периода от 20.02.17г. до 02.03.17г. вкл.; №Е-20167765158 и №Е20178344027 за периода от 20.06.17г. до 07.07.17г. вкл.; №Е20170984923 за периода от 25.09.17г. до 06.10.17г.вкл; №Е20180512512 за периода от 05.02.18г. до 16.02.18г.вкл.; №Е20180774271 за периода от 12.03.18г. до 23.03.18г.; №Е20180774396 за периода 16.04.18г. до 27.04.18г. вкл, по които е прието, че не са изтекли давностните срокове и в този смисъл дали правилно е ангажирана отговорността му с оглед фактическите установявания на административния, респективно решаващия органи. За да разреши така повдигнатия спор съдът на първо място е необходимо да установи правната рамка, в която се развиват обществените отношения, свързани с възникването и наличието на социално осигуряване, редът за отпускане, изчисляване и изплащане на ПОВН, както и

юридическите факти, осъществяването на които законодателят свързва с възникването на отговорността за възстановяване на вече получените от лицата осигурителни плащания в хипотезата на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО.

Съгласно § 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на КСО, редакция в сила от 01.01.2017 г., "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 от КСО, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10 от кодекса, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1 - 3 и 5. Самоосигуряващите се лица се смятат за осигурени за времето, през което са внесени дължимите осигурителни вноски по чл. 6, ал. 8 от КСО, а лицата по чл. 4а от кодекса се смятат за осигурени за времето, през което са внесени дължимите осигурителни вноски. Според ал. 1 на чл. 10 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 от КСО и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ, а според ал. 2 на същата разпоредба осигуряването се прекъсва през периодите, които не се зачитат за осигурителен стаж, независимо че дейността по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 не е прекратена.

Съгласно чл. 40, ал. 1 от КСО осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж, като осигурени за този риск. Осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение за бременност и раждане вместо трудово възнаграждение, ако имат 12 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск /чл.48а, ал.1 от КСО/. Видно от нормата на чл.50, ал.1 от КСО осигурената за общо заболяване и майчинство майка има право на парично обезщетение при бременност и раждане за срок 410 дни, от които 45 дни преди раждането.

Съобразно разпоредбата на чл. 54к от КСО /в ред. в сила от 01.01.2018 г. / отпускането и изчисляването на паричните обезщетения за временна неработоспособност, трудоустрояване, бременност и раждане и за отглеждане на малко дете и помощите от държавното обществено осигуряване се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и чл. 33, ал. 5, т. 12, както и на данните, декларирани в подадените документи за изплащане на обезщетенията и помощите от държавното обществено осигуряване при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет. В конкретния случай това е НПОПДОО /в сила от 2016г./ Според нормата на чл. 1, ал. 2 от НПОПДОО преценката на правото и определянето на размера на паричните обезщетения и помощите по ал. 1 от наредбата се извършва въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, данните от издадените болнични листове и решенията по обжалването им, като се използват и данните от регистъра на осигурителите и самоосигуряващите се лица, регистъра на приходите от осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване, регистър "Трудови договори", регистър "Пенсии", регистър "Трудови злоупотреки", регистър "Професионални болести", регистър "Парични помощи за профилактика и рехабилитация" и от регистър "Парични обезщетения и помощи от ДОО", както и данните от удостоверенията по чл. 8, 9 и чл. 11, ал. 1 и 2 от наредбата. В този смисъл преценката на правото на парично обезщетение се извършва от компетентния административния орган на база данните, съдържащи се в гореизброените източници

на информация.

С оглед съдържанието на посочените норми и тяхното логично и систематично тълкуване за целите на определяне социалните права на лицата и в частност тези на жалбоподателката, се налага извода, че правото за получаване на паричните обезщетения за временна неработоспособност, както по принцип, така и в процесния случай е свързано с наличието на осигуряване за общо заболяване и майчинство към момента, към който е възникнала необходимостта за изплащане на съответното обезщетение, т. е. към момента на възникване на временната неработоспособност лицата следва да са осигурени по смисъла на чл. 10, ал. 1 във връзка с § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО.

Трудовата дейност е основна правопораждаща предпоставка за възникване на осигуряване и съответно е задължително условие за получаване на обезщетение по чл. 40, ал. 1 от КСО.

В настоящия случай административният орган е приел липса на упражнявана трудова дейност от страна на жалбоподателя в "Вип Трейд" ЕООД, поради липсата на доказателства за осъществявана през процесния период стопанска дейност по смисъла на Търговския закон от дружеството-работодател, предполагаща и наемане на лица по трудов договор за осъществяването ѝ. Не са установени данни за реализирани приходи от търговска дейност на дружеството, обуславящи изплащане на лицата, за които са подавани данни в регистъра на осигурените лица, на възнаграждения в размери, близки или равни на максималния осигурителен доход. Въз основа на това и предвид извършеното служебно заличаване на данните по чл. 5, ал. 4 КСО за лицето Л. В., на основание влезлите в сила Задължителни предписания № ЗД-1-21-01020446/20.10.2021г., е обоснован извод, че през времето, през което лицето Л. В. е било неработоспособно, поради общо заболяване, не е осъществявала трудова дейност, която е императивна предпоставка за възникване на осигуряване, същата не се явява осигурено лице по смисъла на чл.10, ал.1 от КСО § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО по правоотношението си с „Вип Трейд“ ЕООД и не отговаря на една от кумулативно изискуемите предпоставки на чл. 40, ал.1 и чл.50, ал.1 от КСО и не е имало право да получи парично обезщетение за временна неработоспособност и съответно, че извършените осигурителни плащания са без правно основание.

Като правно основание за разпореденото възстановяване на получените от жалбоподателя суми за осигурителни плащания е посочена разпоредбата на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, съгласно която добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на изрично предвидените случаи, при които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение - когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане.

От съдържанието на тази законова норма е видно, че за разлика от разпоредбата на чл. 114, ал. 1 от КСО, регламентираща възстановяването на недобросъвестно получените осигурителни плащания, възстановяването на добросъвестно получените такива е поставено в зависимост и от конкретни специфични предпоставки - наличието на относими нови данни и документи.

В процесния случай контролните органи на НОИ са квалифицирали поведението на жалбоподателя като добросъвестно, с оглед на това, че В. е получила ПОВН по представените болничните листове, отпуснати и изчислени на база подадените от осигурителя данни, които към момента на извършване на преценката за възникване на материалното право са били налични и възприети като достоверни от осигурителния орган, т. е. жалбоподателката е предполагала, била е със съзнанието и субективното убеждение, че обезщетението ѝ се полага.

Новите данни и документи се свързват с установените в хода на извършената проверка обстоятелства относно липсата на извършвана стопанска дейност /установено е от две извършени проверки на НАП и на НОИ, отчетено е липсата на подаване на ГДД, на ГФО, на регистриран търговски обект – не се доказва осигурително правоотношение, което да е основание за осигуряване по КСО/, респективно – осъществявана трудова дейност от наетите лица, за които са подавани данни по чл.5, ал.4 от КСО , в това число и от Л. В. и извършеното служебно заличаване на осигурителните данни за това лице за периода от месец август 2015 г. до месец юни 2018 г., въз основа на влезли в сила Задължителни предписания № ЗД-1-21-01020446/20.10.2021 г.

Събраните по делото доказателства не опровергават направения от административния орган извод, че В. не е полагала труд по трудово правоотношение с работодателя "Вип Трейд" ЕООД, тъй като осигуряването е в зависимост от реалното осъществяване на трудова дейност, която в процесния случай не се доказва. По делото са представени в оригинал Заповед за прекратяване на трудово правоотношение №004/1.05.2018г. по сключен трудов договор №006/26.08.2015г., удостоверение №УП-2 от 03.05.2018г., извлечение от трудова книжка на Л. В. серия Г, №475045 с вписан от работодател „Вип трейд“ ЕООД. Съгласно приетото и неоспорено заключение назначена СГЕ, кредитирано от настоящия съдебен състав, подписите, положени от името на Е. А. А. за „Ръководител“ и в графа подпис и печат за работодател в сочените официални документи не са положени от Е. А. А.. С оглед на гореизложеното и на основание чл. 194, ал. 3 от ГПК, съдът приема, че Заповед за прекратяване на трудово правоотношение №004/1.05.2018г. по сключен трудов договор №006/26.08.2015г., в частта за подписа на работодател Е. А. А. е неистински документ. Съдът приема също така, че частта от трудовата книжка на В. серия Г, №475045, където е придаден вид, че са положени подписи от Е. А. /като управител/ на стр. 10-11 също е неистински документ и в тази си част следва да се изключи от доказателствата и да не се обсъжда. Съдът намира, че Удостоверение №УП-2 от 03.05.2018г., в частта за подписа на Е. А. А. /като ръководител/ също е неистински документ и в тази си част следва да се изключи от доказателствата и да не се обсъжда., т. е. са неистински документи и като такива следва да бъдат изключени като доказателство по делото.

Същевременно останалите доказателства, събрани в хода на административното производство – официални удостоверителни документи съгласно чл. 179 ГПК, издадени от ТД на НАП – С. сочат, че дружеството има данни за подадена годишна данъчна декларация по чл.92 от ЗКПО за финансовата 2016г. с отрицателна финансова загуба в размер на 88 773,51лв., за 2015г., за 2017г. и за 2018г. няма данни за подадени ГДД по чл.92 от ЗКПО. Данните в Р. след 2015г. са подавани по електронен път чрез заявление по образец от Е. А. А. и В. Н. П. /последният е починало лице/. От публикуваната в ТР при АВ информация за дружеството също се установява, че за периода от 2014г.-2020г. не са подавани годишни финансови отчети

за извършваната дейност. След като няма данни "Вип Трейд" ЕООД да е извършвало стопанска дейност, не може да се приеме, че оспорващата страна е престирала труд за търговец, който съществува само в Търговския регистър. Следователно не може да се приеме, че сключвайки трудов договор, жалбоподателят е започнал реално работа като „билкоберач“. Събраните в хода на съдебното дирене гласни доказателствени средства не установяват фактическа обстановка, различна от установената в хода на административното производство и възприета от решаващия административен орган. Показанията на същите не се кредитират от настоящия съдебен състав, тъй като на първо място се явяват заинтересовани от изхода на делото. Свидетелят В. Г. фигурира под №6 в списъка с лица с подадени уведомления за сключване/прекратяване трудови договори от Констативен протокол №КВ-5-21-01020421/20.10.2021г. за извършена проверка по разходите на ДОО на „Вип Трейд“ ЕООД, а свидетелят М. Т. фигурира под №8 в същия списък с лица съгласно гореупоменатия констативен протокол, като също така се явява предубеден, тъй като признава, че има дело с НОИ по отношение същия казус. Същевременно с показанията си, двамата свидетели не установяват, че В. е изпълнявала трудова дейност във фирмата, не дават и ясни и категорични данни относно техните правоотношения с цитирания работодател, което е установено в допуснатите и приети по делото писмени доказателства, че са били подавани различни данни спрямо тях: свидетелят Г. дава показания, че работи във фирмата от 2015г. до 2018г. и през целия период е заемал една и съща длъжност, а в констативния протокол за извършена проверка на разходите на ДОО на В. Т.“ ЕООД под №6 е подадено уведомление по чл.62, ал.5 от КТ за сключен трудов договор на 26.08.15г. на длъжност портиер с основно възнаграждение 470лв, който считано от 22.03.2016г. е бил прекратен; свидетелят Т. дава показания, че работи във фирмата от 2015г. до 2018г. и през целия период е заемал една и съща длъжност, в констативния протокол под т.8 е записано, че за него е подадено уведомление по чл.62, ал.5 от КТ за сключен договор на 26.08.15г. на длъжност „управител бар“, като считано от 17.09.15г. е променена на „билкоберач“, а на 29.12.2015г. длъжността е променена на „монтажник“ с основно трудово възнаграждение 2000лв.

Доколкото практиката на ВАС е еднозначна, че трудовото правоотношение не е идентично с осигурителното и за доказване на последното се изисква полагането на труд в действителност, то и косвените факти, събрани в производството, установяват липсата на полаган труд от Л. В. по трудовото си правоотношение с "Вип Трейд"ЕООД и до неоснователно изплатени суми от 9445,17лв., представляващи парично обезщетение поради общо заболяване, парично обезщетение за гледане на болен член от семейството и карантина, парично обезщетение при нетрудова злополука, парично обезщетение за бременност и раждане, като 6756,88лв. с процесното решение е разпоредено да не се събира ПОВН за периода от 09.11.2015г. до 31.12.2016г. поради прието за основателно възражение за изтекла 5-годишна погасителна давност на задължението за този период.

Въз основа на това и предвид заличените данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО се налага извода, че жалбоподателят не е бил осигурено лице по смисъла на чл. 10, ал. 1 от КСО и § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО към релевантния момент (деня на настъпване на осигурителния риск), съответно за него не е възникнало право на обезщетение по чл. 40, ал. 1 и чл.50, ал.1 от КСО, като изплатеното му такова е било недължимо и е получено без основание, което е установено при извършен последващ контрол по разходите на ДОО на "Вип Трейд" ЕООД, и е предпоставка по чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО за възстановяване на получените суми като обезщетение за осигурителни

плащания.

По изложените съображения съдът приема, че оспореният акт, като постановен от компетентен орган, в предписаната от закона форма и при съответствие с действащите материалноправни разпоредби и целта на закона, е законосъобразен и следва да бъде оставен в сила, а жалбата да се отхвърли като неоснователна.

При този изход от спора ответната страна има право на разноски. Същите са поискани своевременно от участвалия по делото процесуален представител, поради което в полза на ТП на НОИ С.-град следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв., определен в съответствие с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК и чл. 37 от Закона за правната помощ.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 67 състав

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за установено на основание чл. 194, ал. 3 във връзка с чл. 193, ал. 2 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК по заявеното от ответника оспорване на Заповед №004 от 01.05.2018г. за прекратяване на трудов договор №006 от 26.08.2015г, Удостоверение УП-2 от 03.05.2018г., издаден от „Вип Трейд“ ЕООД и Извлечение от Трудова книжка на Л. В. В. с вписване на стр.10 и стр.11 от „Вип Трейд“ ЕООД, че същите са неистински в частта относно формалната им доказателствена сила, а именно автентичността на положените в тях подписи от лицето Е. А. А., като на основание чл. 194, ал. 2 от ГПК ги изключва от доказателствата по делото.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. В. В., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], ет.5, ап.22, подадена чрез пълномощника адв. Т. /САК/, против Решение № 1040-21-259 от 28.03.2022 г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт – С.-град, в частта, с която е потвърдено разпореждане №РВ-3-21-01065504/31.01.2022г. на длъжностно лице по реда на чл.114, ал.3 от КСО и е оставена бе уважение жалба №1012-21-342 на Л. В. В. като неоснователна.

ОСЪЖДА Л. В. В., ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място], [улица], ет.5, ап.22 да заплати на ТП на НОИ [населено място]-град, [улица], сумата от 100. 00 лв. /сто лева/ - юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: